

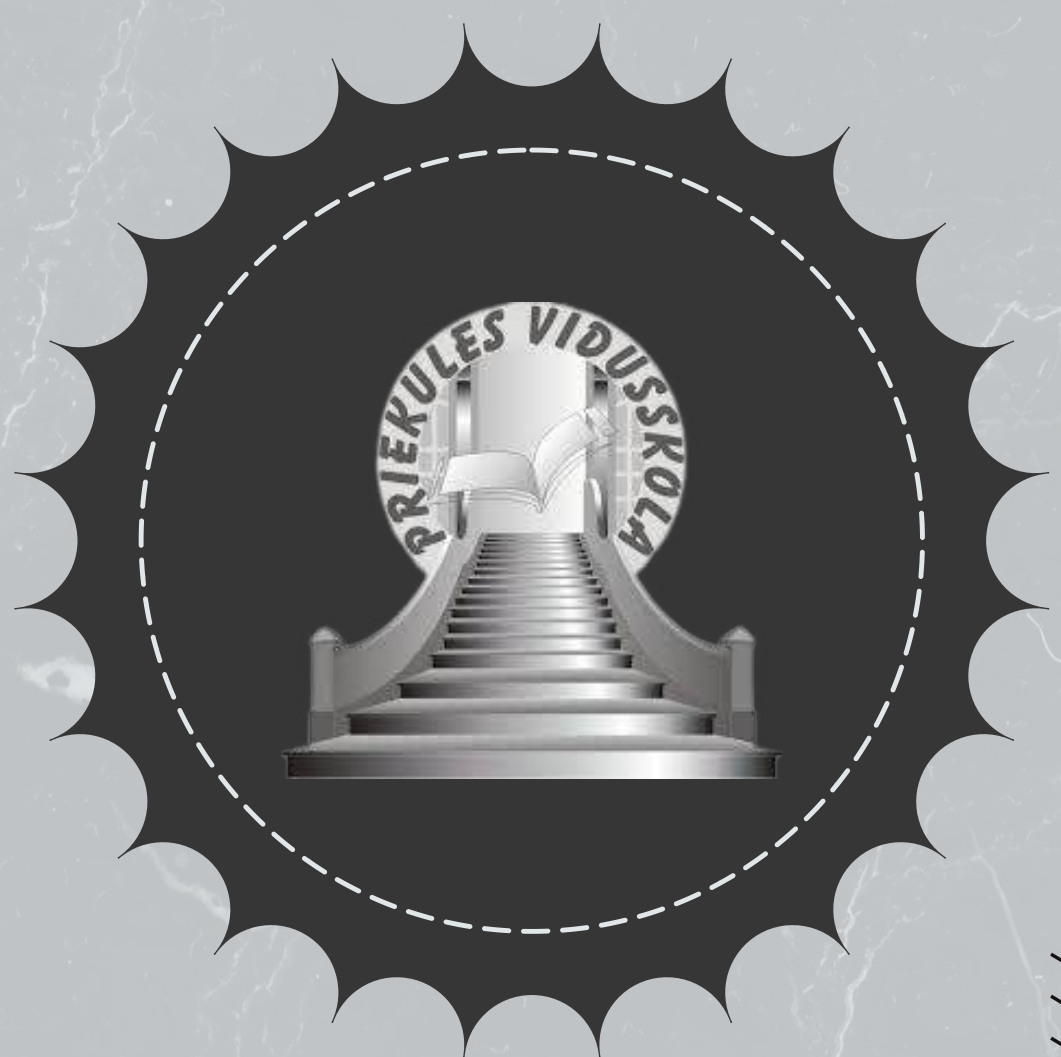
APRĪLIS 2026

Solutions

Šajā izdevumā:

- Spēlē "ES zinu"
- Lieldienas skolā
- Dalība konferencē "BlueLightS"
- Bailes kļūdīties – MistersX
- Svētku dienas maijā
- Koncertlekcija Gadskārtu dziesmas
- Intervija ar 12. klases skolēniem un skolotājiem
- Talka Priekulē
- Olimpiskā diena
- Novuss

Redaktora sleja

Aprīlis mūsu skolā ir bijis īpaši rosīgs, piepildīts ar notikumiem, kas apliecina – Priekules vidusskolas dzīve nav iedomājama bez zinātkāres, līdzdalības un kopā būšanas. Mēnesi iesākām ar Lieldienu noskaņām skolā, kur prieks, radošums un kopīgas aktivitātes ienesa pavasarīgu enerģiju ikvienā klasē. Neilgi pēc tam, 11. aprīlī, visi kopīgi piedalījāmies talkā – sakopām brāļu kapus un vēlreiz pārliecinājāmies, cik daudz var paveikt, darbojoties kopā. Aprīlis bija arī sporta mēnesis. 24. aprīlī skolā norisinājās Sporta diena, kurā netrūka ne sacensību gara, ne smaids. Savukārt 25. un 26. aprīlī mūsu sporta hallē notika Pasaules posms novusā – nozīmīgs notikums, kas mūsu skolu un pilsētu iezīmēja arī starptautiskā sporta kartē. Lepojamies ar mūsu skolēnu sasniegumiem arī ārpus skolas. 27. martā Liepājā notikušajā erudīcijas komandu spēlē “ES zinu” mūsu skolēni apliecināja savas zināšanas par Eiropas Savienību un guva lieliskus panākumus. Tāpat divas mūsu skolas skolnieces – Līga Legzdiņa un Gita Gūža – pārstāvēja skolu konferencē “BlueLightS”, gūstot jaunu pieredzi un iedvesmu nākotnei. Skolas dzīve nav tikai notikumi, bet arī pārdomas. Šajā numurā aicinām ielūkoties rakstā “Bailes kļūdīties: šķērslis vai pakāpiens?”, kas rosina domāt par drosmi, izaugsmi un attieksmi pret kļūdām – tēmu, kas

aktuāla ikvienam no mums. Kultūras dzīvi bagātināja koncertlekcija “Gadskārtu dziesmas”, kas ļāva tuvāk iepazīt latviešu tradīcijas un to nozīmi mūsdienās. Savukārt raksts par Starptautiskajām un Latvijas svētku dienām maijā palīdzēs sagatavoties nākamajam mēnesim un tā nozīmīgajiem datumiem. Īpaša uzmanība šajā numurā pievērsta arī mūsu 12. klasei – pēdējai vidusskolas klasei Priekulē. Kā viņi jūtas, tuvojoties skolas noslēgumam? Kādas ir viņu pārdomas, atmiņas un nākotnes plāni? Atbildes meklējiet intervijā ar viņiem. Šis aprīlis vēlreiz pierāda – mūsu skola ir vieta, kur aug ne tikai zināšanas, bet arī personības. Paldies ikvienam, kurš piedalās, organizē, atbalsta un iedvesmo! Lai pavasaris ienes jaunu enerģiju arī maijā!

/Līga Legzdiņa/

Erudīcijas komandu spēlē "ES zinu"

27.martā Liepājā norisinājās kārtējā erudīcijas komandu spēle "ES zinu", kurā skolēni pārbaudīja savas zināšanas par Eiropas Savienību un gatavojās Eiropas eksāmenam 2026. Konkursā piedalījās 15 komandas, no kurām trīs pārstāvēja Priekules vidusskolu – "Priekule 98", "Eiropas saulītes" un "Priekules EuroBrain". Komanda "Priekules EuroBrain" izcīnīja godpilno 3. vietu. Komandas "Priekules EuroBrain" sastāvā bija Elizabete Gintere, Anna Ivanova, Annija Klane, Lauris Plints un Kristians Bubļausks. Intervija ar Annu Ivanovu par viņas un komandas pieredzi: Kā tu gatavojies konkursam "ES zinu"? "Konkursam gatavojos, izmantojot interneta resursus – pildīju testus, mācījos faktus un pat pētīju eiro banknošu stilus!" Kas bija visgrūtākais uzdevums? "Manuprāt, vissarežģītākais bija uzdevums nosaukt ar Eiropas Savienību saistītus vārdus katram alfabēta burtam salīdzinoši īsā laikā." Kas tev šajā konkursā patika visvairāk? "Man ļoti patika, ka konkurss bija daudzveidīgs – bija gan Quizizz viktorīnas, gan uzdevumi, kuros bija jāraksta vārdi, un citi interesanti veidi, kā pārbaudīt zināšanas." Vai uzzināji kaut ko jaunu par Eiropas Savienību? "Noteikti uzzināju daudz jauna, bet vislabāk atmiņā paliks arhitektūras stili uz eiro banknotēm." Kā bija strādāt komandā? "Mūsu komanda bija brīnišķīga – mēs ātri vienojāmies par atbildēm, jo visi bijām zinoši."

Kā tu vērtē komandas sniegumu? "Komandas sniegums bija apbrīnojams – rezultāts bija patīkams pārsteigums!" Vai plāno piedalīties arī Eiropas eksāmenā? "Jā, noteikti piedalīšos, lai pārbaudītu un papildinātu savas zināšanas." Kā iedrošinātu citus skolēnus piedalīties? "Noteikti iesaku nebaidīties – šādi pasākumi ir aizraujoši un rada azartu, īpaši, ja komanda ir tik laba kā manējā." Pedagoģs, kurš pieteica visas trīs komandas, iedvesmoja skolēnus un sniedza atbalstu visa pasākuma laikā, bija Agita Rukute. **Intervija ar skolotāju Agitu Rukuti:** Kā uzzinājāt par konkursu? Vai jau iepriekš esat piedalījušies? "Jau desmit gadus sadarbojos ar Eiropas māju un Eiropas eksāmenu, tāpēc man personīgi atsūtīja informāciju par konkursu. Priekules vidusskolas jaunieši vienmēr ir bijuši aktīvi dalībnieki." Kā motivējat skolēnus piedalīties? "Uzsveru kopā būšanas prieku, piederību skolai un komandai. Šādi pasākumi sniedz iedvesmu, veido draudzības un palīdz izkāpt no komforta zonas." Kādas bija skolēnu emocijas? "Tās bija ļoti pozitīvas – gan spēles laikā, gan pēc tās. Visi ieguva gan balviņas, gan vērtīgu pieredzi." Kas bija visvērtīgākais ieguvums? "Pieredze – tā veido atmiņas, iedvesmu un stiprina komandas garu. Katrs skolēns ir nozīmīgs." Vai šādi pasākumi palīdz sagatavoties Eiropas eksāmenam?

“Jā, noteikti – daudzi jautājumi konkursā ir līdzīgi tiem, kas būs eksāmenā.” Kādas bija jūsu emocijas konkursa laikā? “Emocijas bija dažādas – prieks, līdzpārdzīvojums un arī satraukums. Redzot rezultātus, ļoti gribējās palīdzēt, bet tas nebija atļauts.” Vai plānojat piedalīties arī turpmāk? “Noteikti – tā ir vērtīga pieredze gan man, gan skolēniem. Mēs esam daļa no Eiropas, un šādi pasākumi to palīdz apzināties.” Liels paldies skolotājai Agitai Rukutei par viņas entuziasmu un ieguldījumu, iedvesmojot jauniešus piedalīties un paplašināt savu redzesloku. Paldies arī Priekules vidusskolas skolēniem par aktīvu līdzdalību un skolas pārstāvēšanu. Tā turpināt!

/Rēzija Skudiķe/

Liieldienas skolā

Liieldienas ir pavasara svētki, kas simbolizē dabas atmodu, gaismu un prieku. Arī mūsu skolā šie svētki katru gadu tiek gaidīti ar lielu sajūsmu, jo tie sniedz iespēju ne tikai atpūsties no mācībām, bet arī kopā jautri pavadīt laiku. Šogad Liieldienas mūsu skolā tika svinētas īpaši aktīvi un krāsaini. Skolā notika dažādas stafetes un spēles, kurās piedalījās 1.–6. klašu skolēni. Bērni sacentās orientēšanās uzdevumos, lēkšanā maisos un citās jautrās aktivitātēs. Īpaši iecienīta bija stafete, kurā dalībniekiem vajadzēja meklēt olas. Lai gan dažiem tas izrādījās īsts izaicinājums, tas tikai padarīja pasākumu vēl jautrāku. Skolēni atbalstīja viens otru un priecājās par katru veiksmīgu finišu. Pasākuma laikā bija iespēja arī radoši izpausties. Rezultāti bija pārsteidzoši, jo katrs darbs bija unikāls un krāsains. Kopumā Liieldienu svinības mūsu skolā bija ļoti izdevušās. Bērniem tās ļoti patika, un daudzi atzina, ka šī bija viena no jautrākajām dienām skolā. Šādi pasākumi stiprina draudzību un rada pozitīvas atmiņas, kas paliks ilgi atmiņā. Ar nepacietību gaidām nākamās Liieldienas!

/Elīna Pole/

Dalība konferencē “BlueLightS”

Skolotājas Airitas Ešenvaldes uzrakstītais “Probleu” projekts vēl nav pavisam aizmirsts. Tas joprojām ir atmiņā daudziem skolas skolēniem un skolotājiem, bet tagad par to uzzinās arī Lietuvas VARPO ģimnāzijas skolēni. 21. aprīlī skolotāja kopā ar divām 9.a klases skolniecēm – Līgu Legzdiņu un Gitu Gūžu – devās uz projekta konferenci “BlueLightS” Lietuvas VARPO ģimnāzijā. Šī konference bija veltīta vides aizsardzībai, klimata neitralitātei un piekrastes saglabāšanai. Tās mērķis bija prezentēt paveikto darbu citiem skolēniem, kuri iesaistās ūdens tīrības un piesārņojuma projektos. Konferences sākumā bija iespēja piedalīties plenārsēdē, kur notika atklāšanas runas un uzstāšanās par klimata pārmaiņām, piekrastes piesārņojumu, plūdu riskiem un ilgtspējīgu izglītību. Tika runāts par to, kā skolēni var palīdzēt veidot videi draudzīgāku nākotni un kā jaunieši var iesaistīties dabas aizsardzībā. Pēc nelielas pusdienu pauzes darbs turpinājās grupās, kur skolēni prezentēja savus pētījumus angļu un lietuviešu valodā. Tika apskatītas tādas tēmas kā ūdens kvalitātes pārbaude, mikroplastmasas analīze, eitrofikācija, bioloģiski noārdāmi materiāli un piekrastes ekosistēmu saglabāšana. Mūsu skolotāja kopā ar skolniecēm iepazinās ar šiem darbiem, diskutēja ar citiem dalībniekiem un uzdeva jautājumus par pētījumu rezultātiem.

Skolnieces atzina, ka šis pasākums bija noderīgs un interesants, jo varēja redzēt, kā jaunieši daudzās skolās pēta dabaszinātņu un vides tēmas. Protams, skolnieces pilnveidoja arī angļu valodas prasmes, kā arī spēju uzstāties publikas priekšā. Konferences noslēgumā notika diskusijas, secinājumu apkopošana un pateicību pasniegšana dalībniekiem, kā arī kopbilde. Šī diena bija pilna mācību un jaunas pieredzes. Kopumā esam pateicīgi par iespēju piedalīties šādos projektos un, protams, arī par skolotājas ieguldījumu to realizēšanā.

/Gita Gūža/

Bailes kļūdīties: šķērslis vai pakāpiens?

Daudzi skolēni ikdienā saskaras ar spēcīgu iekšējo trauksmi - bailēm kļūdīties. Šīs sajūtas visbiežāk uzvirto izšķirošos brīžos: rakstot svarīgu kontroldarbu, stāvot klases priekšā pie tāfeles vai pat uzdodot jautājumu skolotājam. Bailes rodas no dabiskas vēlmes visu izdarīt nevainojami, taču tās baro arī bažas par apkārtējo - vienaudžu un pedagogu - spriedumu. Mēs baidāmies izskatīties “nesagatavoti” vai “nepietiekami gudri”, tādēļ bieži izvēlamies klusēt. Kāpēc mēs baidāmies? Dažreiz skolēnu prātos iesakņojas kļūdains priekšstats, ka kļūda ir sinonīms neveiksmei vai pat personīgam trūkumam. Patiesībā kļūdas ir neatņemama un pat nepieciešama mācīšanās procesa sastāvdaļa. Ja mēs nekad nekļūdītos, mūsu smadzenēm nebūtu iemesla analizēt informāciju dziļāk un meklēt jaunus risinājumus. Ir svarīgi atcerēties, ka pat zinātnieki, mākslinieki un skolotāji pieļauj kļūdas - neviens nav perfekts, un tieši kļūdu labošana ir ceļš uz profesionalitāti. Biežākais mīts Uzskats, ka talantīgiem cilvēkiem viss izdodas ar pirmo reizi, ir maldīgs. Realitātē panākumus gūst tie, kuri pēc kļūdām nepadodas un mēģina vēlreiz. Sekas, ja neļaujam sev kļūdīties Ja bailes kļūdīties kļūst pārāk lielas, tās sāk graut pašpārliecību. Cilvēks var sākt izvairīties no jauniem izaicinājumiem vai sarežģītākiem uzdevumiem, jo “tur pastāv risks kļūdīties”. Šāda izvairīšanās stratēģija bremzē izaugsmi un neļauj apgūt jaunas prasmes, kas būs nepieciešamas nākotnē. Bailes mūs it kā ieslēdz “komforta zonā”, kurā nav attīstības.

Kā pārvarēt šo barjeru? Lai mazinātu bailes, jāsāk ar attieksmes maiņu un maziem soļiem: Analīze, nevis kritika: tā vietā, lai sevi rātu par nepareizu atbildi, pajautā sev: “Ko es varu darīt citādi nākamreiz?” Pozitīvā pašruna: atgādinā sev, ka kļūda ir tikai informācija par to, kas vēl jāapgūst, nevis gala vērtējums tavam intelektam. Drosme mēģināt: sāk ar maziem uzdevumiem, kuros neesi pilnīgi pārliecināts par rezultātu. Ar katru reizi, kad pārvarēsi nedrošību, tava drosme pieaugs. Bailes kļūdīties ir saprotama cilvēciska reakcija, taču tām nevajadzētu kļūt par mūri, kas aizsedz ceļu uz zināšanām. Kļūda nav ceļa gals - tas ir tikai pagrieziens vai solis ceļā uz panākumiem. Pieņemot savas kļūdas kā vērtīgu pieredzi, mēs kļūstam ne tikai gudrāki, bet arī emocionāli stiprāki un gatavāki dzīves lielajiem izaicinājumiem.

/MistersX/

Starptautiskās un Latvijas svētku dienas maijā

Maijs ir viens no bagātākajiem mēnešiem svētku ziņā — tas apvieno gan starptautiski atzīmējamās dienas, gan nozīmīgus Latvijas valsts svētkus. Šajā laikā daba ir pilnā plaukumā, un arī cilvēku ikdiena kļūst svinīgāka, piepildīta ar dažādiem pasākumiem un piemiņas brīžiem. Mēnesis sākas ar 1. maiju, kas ir gan Darba svētki, gan arī Latvijas Republikas Satversmes sapulces sasaukšanas diena. Šī diena pasaulē tiek atzīmēta kā strādājošo solidaritātes diena, savukārt Latvijā tai ir arī vēsturiska nozīme, jo 1920. gadā šajā datumā darbu sāka Satversmes sapulce. Jau dažas dienas vēlāk — 4. maijā — Latvijā tiek svinēta viena no svarīgākajām valsts svētku dienām: Latvijas Republikas Neatkarības atjaunošanas diena. 1990. gadā šajā datumā tika pieņemta deklarācija par Latvijas neatkarības atjaunošanu. Šajā dienā visā valstī notiek koncerti, svinīgi pasākumi un cilvēki pie ēkām izkar Latvijas karogus. Maijā tiek atzīmētas arī vairākas starptautiskas dienas. Piemēram, 8. maijs ir Otrā pasaules kara upuru piemiņas diena, kad tiek godināti visi kara laikā bojā gājušie. Savukārt 9. maijā Eiropā tiek svinēta Eiropas diena, kas simbolizē mieru un vienotību starp Eiropas valstīm. Īpaši sirsnīga ir Mātes diena, ko Latvijā atzīmē maija otrajā svētdienā. Tā ir diena, kad godinām mammas par viņu rūpēm, mīlestību un ieguldījumu ģimenē. Bērni bieži gatavo apsveikumus, ziedus un pārsteigumus. Vēl viena nozīmīga diena ir 15. maijs — Starptautiskā ģimenes diena. Tā atgādina par ģimenes nozīmi sabiedrībā un nepieciešamību rūpēties par stiprām savstarpējām attiecībām.

Maija beigās, 31. maijā, tiek atzīmēta Pasaules diena bez tabakas, kuras mērķis ir pievērst uzmanību smēķēšanas kaitīgajai ietekmei uz veselību un veicināt veselīgāku dzīvesveidu. Kopumā maijs ir mēnesis, kas mudina gan svinēt, gan aizdomāties — par vēsturi, ģimeni, veselību un sabiedrības vērtībām. Tas ir laiks, kad apvienojas prieks par pavasari ar cieņu pret svarīgiem notikumiem un cilvēkiem mūsu dzīvē.

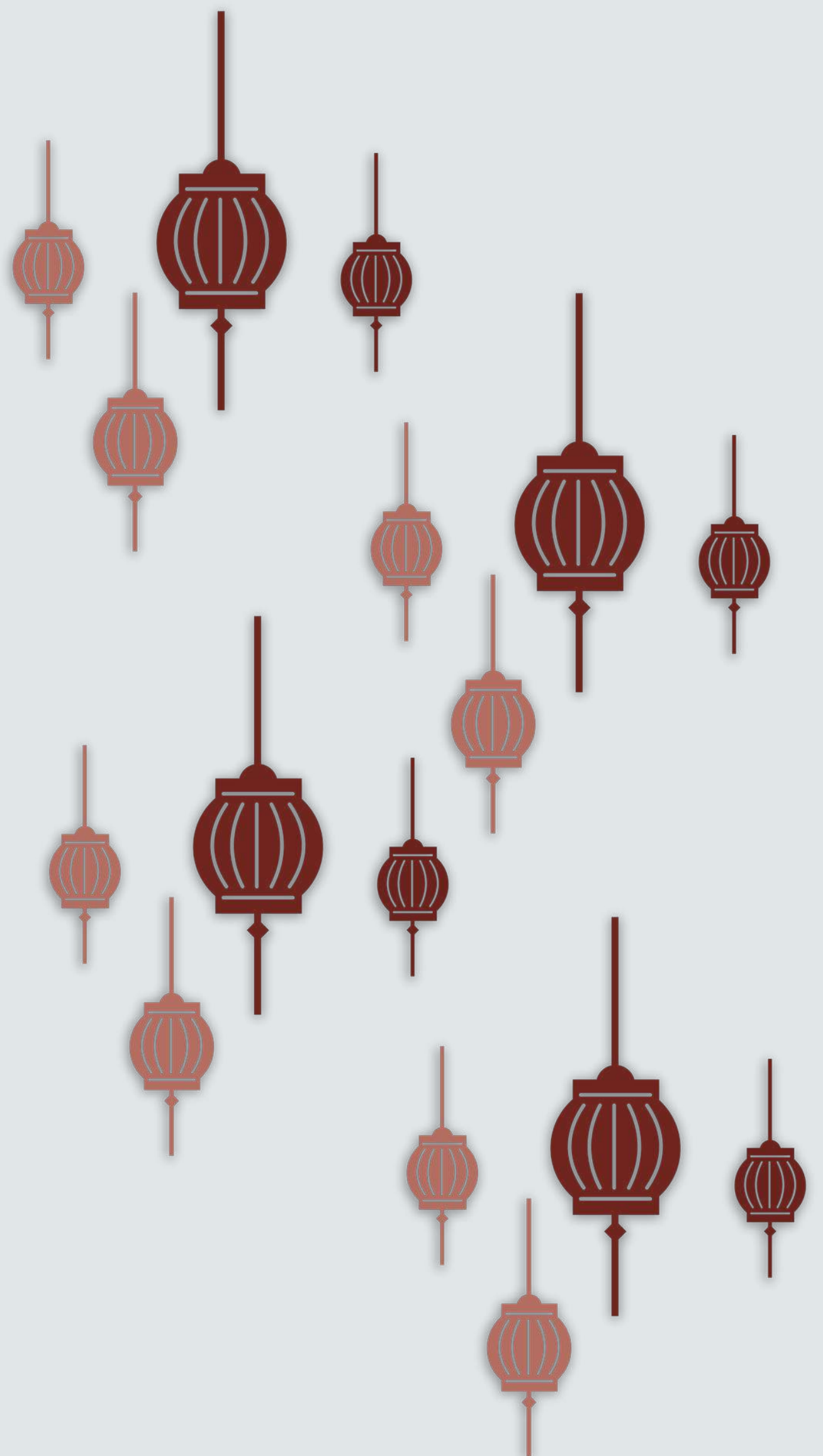
/Līga Legzdiņa/

Koncertlekcija Gadskārtu dziesmas

Pavasārī mūsu skolā notika programmas "Latvijas skolas soma" pasākums sadarbībā ar SIA skoleniem.lv, kurā piedalījās skolēni no 1. līdz 8. klasei. Tā bija lieliska iespēja visiem – gan jaunākajiem, gan vecākajiem – mācīties interesantākā un aizraujošākā veidā. Pie skolēniem viesojās grupas Tautumeitas dalībnieces – māsas Asnāte un Aurēlija. Viņas aizveda skolēnus muzikālā ceļojumā cauri latviešu gadskārtu svētkiem, stāstīja par to, kā tika svinēti Ziemassvētki, Meteņi, Lieldienas, Jāņi un citi svētki. Pasākums bija ļoti interesants, jo skolēni ne tikai klausījās, bet arī paši varēja iesaistīties. Īpaši aizraujoša bija tradīcija ar cimdziem, kur varēja "izzīlēt" nākotni. Tā visiem ļoti patika, jo bija gan jautra, gan mazliet noslēpumaina. Daudzi skolēni ar lielu interesi piedalījās un izmēģināja šo tradīciju. Pasākums bija piemērots visām vecuma grupām, un katrs varēja uzzināt kaut ko jaunu par latviešu kultūru un tradīcijām. Skolēni atzina, ka šāda veida mācīšanās bija daudz interesantāka un palika labāk atmiņā. Liels paldies SIA skoleniem.lv komandai un programmai "Latvijas skolas soma" par šo iespēju!

/Nellija Sikсна/

12. klases absolventi un skolotāji

Ir vietas, kur laiks ne tikai paiet — tas nosēžas sienās, balsīs un atmiņās. Priekules vidusskolā šobrīd tas ir jūtams īpaši spilgti. Nevis kā skaļš noslēgums, bet kā klusa, smeldzīga atbalss — kā pēdējais akords dziesmai, kas vēl ilgi skanēs to sirdīs, kuri to reiz dziedājuši.

Vidusskolas posms šeit aizveras lēni un jūtīgi, it kā pati skola vēl nevēlētos atlaist savus pēdējos vidusskolas audzēkņus. Gaiteni vēl papildīti ar soļiem, klasēs vēl skan balsis, un tomēr – katrā mirklī jaušams, ka šis laiks drīz kļūs par atmiņu. Paliks pamatskola, paliks dzīvība un bērnu čalas, bet vidusskolas gadi — ar savu īpašo pieaugšanas smagumu un skaistumu — šeit vairs pagaidām neatgriezīsies.

Pēdējie vidusskolēni aiziet, līdz nesot sev veselu pasauli: pirmos sapņus, pirmās izvēles, pirmos zaudējumus un uzvaras. Un līdzās viņiem — skolotāji, kuri klusībā atvadās ne tikai no klases, bet no vesela laikmeta. Lai uzzinātu par atmiņām skolas solos un vīziju nākotnē, mēs veicām interviju ar 12. klases skolēniem un viņu skolotājiem.

1.- *Ja tava skola būtu seriāls, kāds būtu tās nosaukums un kurš būtu galvenais “drāmas karalis/karaliene”?*

2.- *Kurš skolotājs, tavuprāt, slepeni varētu būt supervaronis – un kāda būtu viņa superspēja?*

3.- *cik procentu no visa, ko mācījies 12 gados, tu reāli izmantosi dzīvē?*

4.- *Kurš bija tavs “klasiskākais” attaisnojums, kāpēc neizpildīji mājasdarbu?*

5.- *Ja tev būtu jāizdzīvo tikai ar vienu priekšmetu skolā, kurš tas būtu un kāpēc?*

6.- *Kurš bija tas brīdis skolā, kad saprati “Ok, šo es atcerēšos visu mūžu”?*

7.-*Ja tava klase būtu dzīvnieku bars – kādi dzīvnieki jūs būtu?*

8.- *Ko tu labāk izvēlētos: vēl vienu gadu skolā vai eksāmenu bez gatavošanās?*

9.- *Kurš bija lielākais “fail” moments, par kuru tagad vari pasmieties?*

10.- *Ja tu varētu iedot vienu padomu savam 7. klases “es”, kāds tas būtu?*

Anna Ivanova

1. Seriāla nosaukums būtu "Skola" un tajā būtu daudzi smieklīgi momenti no katras klases - nebūtu viens galvenais varonis, bet visi! (Ideju, iespējams, aizņēmos no "The Office")

2. Es domāju, ka ķīmijas skolotāja Iveta Eine īstenībā ir supervarone un viņas superspēja būtu superspēks.

3. Es teiktu, ka ap 70%. Visticamāk, ka integrālus vai atvasināšanu dzīvē neizmantošu, bet tas, kas noderēs, noteikti, ka būs atjautība, kritiskā domāšana, kā arī valodu prasmes.

4. Mans klasiskākais attaisnojums bija tas, ka mājasdarbs nebija ierakstīts e-klasē. Diezgan loģiski un patiesi - es jau arī aizmirstu lietas!

5. Es izvēlētos matemātiku, jo tā attīsta manu kritisko domāšanu un spriešanas spējas.

6. Tādi brīži šķiet tik daudz, bet es noteikti atcerēšos matemātikas

stundas, kur gāju pie tāfeles un skaidroju savu domu gājienu repojot! Tā arī pati uz mūžu atcerēšos Matemātiskās Indukcijas Principu jeb MIP.

7. Es teiktu, ka hiēnas, jo stundās vienmēr var būt jautri un ir par ko pasmieties -vai vismaz pasmaidīt!

8. Es 100% izvēlētos vēl vienu gadu skolā, ja tā izdarītu arī mani draugi. Bez viņiem būtu grūtāk izvilkt visu gadu, bet ar viņiem, tas paskrietu nemanot.

9. Brīdis, kad starpbrīdī ļoti vēlējos, ko apēst. Gāju nopirkt cīsiņu mīklā - pārdevējai pateicu "man, lūdzu, vienu mīkliņu cīsā" ar ļoti nopietnu seju. Saprātu, ko pateicu tikai tad, kad aiz muguras draugi sāka skaļi smieties. Tajā brīdī jutos neērti, bet tagad par to varu pasmieties.

10. Es ieteiktu nepadoties un iet uz saviem mērķiem, kā arī neuzņemties pārāk daudz, tikai tik, cik nepieciešams!

Annija Klane

1.Seriālu sauktu "Tumša bilde" vai "Migla", jo lielākoties man nav bijis ne jausmas, kas skolā notiek un, manuprāt, šajā seriālā nebūtu viens galvenais drāmas karalis vai karaliene.

2.Skolotāja Ešenvalde, viņas superprasme varētu būt pārmērīgas zināšanas par visu un jebko.

3.50-60%

4.Kamēr macījos mūzikas skolā, es vienmēr izmantoju attaisnojumu (parasti trešdienās un piektdienās, jo mūzikas skola man bija otrdienās un ceturtdienās), ka iepriekšējā dienā es vēlu biju mājās, tapēc biju pārāk nogurusi, lai izpildītu mājasdarbus.

5.Literatūra, jo tas mani interesē visvairāk.

6.Kad laimēju ceļojumu uz Briseli eseju konkursā.

7. Es nēesmu īsti droša, kādi dzīvnieki mēs būtu, bet noteikti katrs no mums būtu atšķirīgs viens no otra un unikāls.

8.Vēl vienu gadu skolā

9.Neilgi pēc tam, kad 7.klasē uzsāku macības Priekules vidusskolā, sporta stundā mums bija tāllēkšana ar ieskriešanos. Tā vietā, lai lektu no tuvākās līnijas, es lecu no tālākās un pat neielecu smiltīs.

10.Vairāk koncentrēties uz mācībām.
Elizabete Gintare

1. "Skola aizkulisēs" komēdijas seriāls ar šķipsniņu drāmas, kur ir galvenā drāmas karaliene. Viņai nepatīk mierīga skolas dzīve, tāpēc meklē katru mazāko iespēju, lai uztaisīt no ikdienišķa notikuma veselu epizodi.

2. Airita Ešenvalde- domu lasīšanas spējas.

3. Grūti teikt, jo līdz galam neesmu izlēmusi kādu profesiju vēlos iegūt. Manuprāt, tādi priekšmeti kā matemātika, latviešu valoda, angļu valoda un daļa no bioloģijas vienmēr noderēs dzīvē.

4. Nebiju oriģināla ar šo, tapēc lielākoties laika teicu, ka aizmirsu izpildīt vai arī nepamanīju, kas ir uzdots e-klase.

5. 100% matemātika, jo ikdienā tā vienmēr ir vajadzīga. Sin un cos grafikus šaubos, ka vajadzēs zīmēt un noteikt definīcijas apgabalu, taču vairākas pamatlietas ir jāsaprot.

6. "Runa iet par..." runai nav kāju tā nevar iet.

Pārmērīga dzīvnieku tauku lietošana var paaugstināt holesterīna līmeni un veicināt slimību attīstību, piemēram, ateroskleroze, infarkts un insults.

7. Annija- koala, kā ļoti prātīgs un mierīgs dzīvnieks šajā barā.

Anna-kaķis (tieši oranžā krāsā), kā

dzīvnieks kurš ir enerģisks un haotisks, taču ļoti sirsnīgs.

Lauris-kamielis kā zinošs dzīvnieks, kurš brīžiem ir kaprīzs.

8. Ak vai, es drīzāk izvēlētos vēl vienu gadu macīties, jo man patīk skolas dzīve, kā arī labi nokārtojot eksāmenus, ir lielāka iespēja tikt budžeta vietā universitātē.

9. Aizgāju uz skolu zeķubiksēs cerēju, ka neviens nepamanīs, jo pa virsu bija liels džemperis, taču manas cerības bija veltas.

10. Nesēdi malā sporta stundās un kusties vairāk, lai neizveidojas problēmas ar muguru.

Lauris Plinta

1. Nemot vērā ka skola nav garlaicīga, un arī šādā vidē ir ievērojama konkurence, manas skolas šovam piemērots nosakumums būs "Ārpusstundas". Galvenajās lomās būs skolotāji, bet arī dažiem skolēniem tiks dota iespēja sevi izrādīt.

2. Santa Avotiņa. Viņas superspēja ir komunikācija. Neviens pedagogs nav izveidojis dziļāku saikni ar mani, kā mana bijusī klases audzinātāja, vai vismaz ietekmējis mūsu klases izaugsmi tik pozitīvi cik viņa.

3. Godīga atbilde ir teikt 5%. Vismaz 70% ir aizmirsts, un pārējie 25% ir pārāk specifiskas lietas.

4. "Jo es negribēju"

5. Matemātika, jo savādāk es nevarētu izrēķināt savas finanses.

6. Manas spilgtākās atmiņas ir ar klasesbiedriem pavadītais laiks klases vakaros, skolas pasākumos un ekskursijās.

7. Vārnas, jo viņas ir gudri putni, un mēs tiecamies uz tāliem mērķiem.

8. Eksāmenu bez gatavošanās, jo mans veids kā mācīties ir no kļūdām, un eksāmenu var likt atkārtoti.

9. Manas klases organizētais pēdējais zvans. Idejiski pasākums bija labs, bet pieļautās kļūdas lika pašam brīžiem kaunēties.

10. "Neaizmirsti, kāpēc tu mācies!"

Lai iepazītu arī skolotāju skatījumu, veicām interviju arī ar viņām.

1. Vai 12. klases skolēni vairāk baidās no eksāmeniem vai no pieaugušo dzīves?

2. Kurš ir lielāks mīts – "pēc 12. klases viss būs vieglāk" vai "es sākšu mācīties laicīgi"?

3. Vai skolēni 12. klasē mācās vairāk vai vienkārši kļūst labāki attaisnojumu izdomāšanā?

4. Kāds ir radošākais iemesls, kāpēc kāds nav izpildījis mājasdarbu?

5. Vai eksāmenu laikā skolēni vairāk paļaujas uz zināšanām vai "veiksmi"?

6. Pēc jūsu domām ka jūs redzat katru no skolēniem 12. klasē pēc 15 gadiem?

Airita Ešenvalde

1. Domāju, ka drīzāk no tā, ka nepiepildīsies iecerētās cerības — piemēram, eksāmenos netiks sasniegts vēlamais rezultāts vai neizdosies iestāties iecerētajā augstskolā. No pieaugušo dzīves baidīties? Dzīve vienkārši ir jādzīvo.

2. Abi ir mīti, taču otrais sabrūk visātrāk. Dzīve pēc 12. klases nav vieglāka — tā vienkārši kļūst citādāka.

3. Mūsu 12. klase ir izcila — apzinīgi un mērķtiecīgi skolēni. Viņiem nav nepieciešams meklēt attaisnojumus.

4. Cenšos savu dzīvi organizēt tā, lai mājās nebūtu jāpilda mājasdarbi. Es mājās nemācos. 5. Tie, kas ir rūpīgi gatavojušies, paļaujas uz savām zināšanām. Protams, neliela cerība uz veiksmi vienmēr paliek.

6. Viņi būs drosmīgi, gudri un uzticīgi — to jau ir pierādījuši, izvēloties turpināt mācības Priekules vidusskolā laikā, kad skolas nākotne bija neskaidra un tika apšaubīta pat klases pastāvēšana. Šādu spiedienu ne katrs spēj izturēt. Viņi saprot, ka, ieguldot darbu, arī šeit iespējams iegūt kvalitatīvu izglītību un būt konkurētspējīgiem.

Daži strādās profesijās, par kurām jau šobrīd sapņo, citi — pavisam citās jomās. Kāds būs ārsts, kāds psihoterapeits, bet kāds vēl meklēs savu ceļu. Taču gandrīz visi sapratīs vienu — mācīties 12. klasē tiešām bija vērts

Zaiga Strelēviča

1. Gribu domāt, ka mūsējie fantastiskie 12-tie nebaidās vispār ne no kā. Viņi ir ļoti organizēti jaunieši. Bet ja man konkrēti jāatbild, tad domāju, ka viņi tagad koncentrējas uz eksāmeniem, pārbaudes darbiem. Bet pavisam drīz pienāks tas pieaugušo cilvēku brīdis...

2. No mana skatu punkta-PĒC 12. KLASES VISS BŪS VIEGLĀK. Tas ir tāds mīts!!!

3. Šie jaunieši mācās visu laiku!

4. Tā kā angļu valodā mājas darbi ir diezgan reta parādība, attaisnojumu nav!

5. Eksāmenu laikā šie jaunieši paļaujas uz savām zināšanām noteikti!

6. Ir pagājuši 15 gadi...pa Priekules nu jau pamatskolas durvīm ienāk mūsu skaistā, gudrā

Anna. Viņa ir nomainījusi uzvārdu, precējusies.Strādā Rīgā privātklīnikā, ir ļoti pazīstama, pieprasīta daktere. Bet raksturs tāds pats-patiesā,motivēta, smaidīga un brauc ar moci joprojām.

Elizabete-kuģa kapteine. Izbraukusi pus pasauli, par viņu esam lasījuši presē.Brīvajā laikā

nodarbojas ar mākslu-apglezno audumu.Ir organizējusi savu darbu izstādi ārzemēs.

Annija-slavena bioloģe.Strādāja Rīgā, bet nu ir pārcēlusies uz dzīvi Kuldīgā. Lasa lekcijas ne

vien Latvijas zinātniekiem, bet arī ārzemēs.

Lauris-psiholoģijas zinātņu doktors. Strādā Anglijā. Izcilās angļu valodas zināšanas tika pamanītas, un 3 gadus atpakaļ Laurim tika piedāvāts darbs Londonā.

Agita Rukute

1.-Manuprāt, 12. klases skolēni nebaidās no nekā – viņi ir disciplinēti un norūdījušies.

2.- Abi ir riktīgi mīti – īstā dzīve visu saliek pa vietām

3.- Tas ka viņi mācās ir viennozīmīgi, jo katrs no viņiem zina ko viņi vēlas sasniegt. Katram ir savi sapņi un viņi to nevar piepildīt nemācoties

4.- Viennozīmīgi – uz zināšanām

5.- Tā nekad nav bijis – mājasdarbi vienmēr ir izdarīti un nekad nav meklēti attaisnojumi.

6.- Visi strādās savās sapņu profesijās, varbūt tā nebūs tā ko tagad vēles – tas ir tas īstais dzīves skaistums – plāni vienmēr var būt mainīgi. Viņi dzīvos daudz labāk kā šī paaudze – ar saviem darbiem, īpašumiem un zināšanām

Gunta Kuzmina

1.- Drīzāk no pieaugušo dzīves

2.- Lielākais mīts – “Sākšu mācīties laicīgi”

3.- Viennozīmīgi, skolēni 12. klasē mācās labāk.

4.- Nav tādu – viņi pilda (skolēni piebilst: “Labs joks, skolotāj!”)

5.- Šie divpadsmitie paļaujas uz zināšanām.

6.- viens būs psihologs, viens kļūs par ķirurgu, varētu jau tagad man kaulus sastellēt, viena brauks pa mierīgiem ūdeņiem un vizinās cilvēkus, viena kļūs par kādu žurnālistu, literātu.

Skolotājs X – atmini!

- 1.- Manuprāt, 12. klases skolēni nebaidās ne no kā!
- 2.- “ Ka tik ātrāk tikt ārā no skolas” – šis ir lielākais mīts
- 3.- Tie, kas vēlas doties tālāk mācīties, tie saņemās un mācās.
- 4.- Šiem skolēniem tādu atgadījumu nav, tādi vairāk ir 8., 9. klasē:)
- 5.- Es domāju ka gan viens, gan otrs – ir kautkādas zināšanas, bet noteikti arī veiksmē palīdz.
- 6.- Viss būs super! Dzīve visus noliek pie vietas.

Un tomēr – šis nav stāsts tikai par beigām. Drīzāk par pārtraukumu, kurā vēl skan viss iepriekš piedzīvotais. Priekules vidusskolas vidusskolas posms šobrīd aizver savas durvis, bet neatstāj tukšumu — tas atstāj pēdas. Cilvēkos, atmiņās, vietā, kas vēl elpo un dzīvo tālāk.

Skola turpinās. Gaitenīs atkal skries jaunāki soļi, klasēs skanēs balsis, kas vēl tikai meklē savu ceļu. Un kaut kur starp šīm ikdienas skaņām paliks arī tas neredzamais — vidusskolas gadu nospiedums, kas nekur nepazūd, pat ja uz brīdi apklust.

Tie, kuri šodien aiziet, aiznes sev līdzī šo vietu, bet arī atstāj tajā daļu no sevis. Un varbūt tieši tas ir pats svarīgākais — ka nekas patiesi nebeidzas, ja tas turpina dzīvot cilvēkos.

Jo katrā noslēgumā ir arī sākums. Un līdz ar šo kluso atvadu brīdi dzīvo arī cerība — ka kādu dienu šeit atkal atgriezīsies vidusskolēnu smiekli, sapņi un nemiers. Ka šis posms nav zudis, bet tikai gaida savu atgriešanos. Un tad šī vieta atkal kļūs pilna līdz galam. Vēlam izdošanos un panākumus mūsu divpadsmitajiem nākotnes ceļos.

/Kristians Bublausks/

12. KLASA

Olimpiskā diena Priekules vidusskolā

24. aprīlī Priekules sporta centrā un tā apkārtnē norisinājās Priekules vidusskolas Olimpiskā diena projekta “Būt kustībā” ietvaros, pulcējot 1. līdz 9. klašu skolēnus kopīgām sportiskām aktivitātēm, sacensībām un pozitīvām emocijām. Pasākuma īstenošanu atbalstīja Liepājas rajona partnerība, un tajā viesojās treneres Elīna Lankovska-Keķe un Kristīne Fogeļe Kuzņecova. Projekta īstenošanā aktīvi iesaistījās skolas 12. klases skolniece Anna Ivanova un 9. klases skolnieks Kristians Bubļausks. Projekta ietvaros tika piešķirts 400 eiro liels budžets.

Diena sākās ar svinīgu atklāšanas ceremoniju sporta zālē. Klašu kolonnas, sekojot skolas karogam, svinīgi ienāca zālē. Ar iedvesmojošu uzrunu uzstājās skolas direktore, pēc kuras tika ienests olimpiskais karogs un izdejota olimpiskā vingrojuma deja. Svinīgo daļu papildināja arī īpašs brīdis – tika pasniegtas velosipēdu vadīšanas apliecības.

Pēc atklāšanas ceremonijas skolēni devās uz dažādām aktivitāšu stacijām, lai sacenstos par 1. vietu.

Īpaši aizraujošas bija stafetes basketbola laukumā pie muižas sargu tornīša. Vienā no stafetēm skolēni sprintā skrēja līdz trepītēm, savāca bumbiņas un pēc iespējas ātrāk nogādāja tās atpakaļ starta punktā, nododot stafeti nākamajam komandas biedram. Savukārt citā uzdevumā dalībnieki demonstrēja futbola bumbas vadīšanas prasmes, izvedot to starp konusi un sadarbojoties ar komandas biedriem.

Tenisa kortos norisinājās tautas bumbas spēles. Īpašu spriedzi radīja fināla cīņas starp uzvarētāju komandām.

Vecāko klašu skolēni savus spēkus izmēģināja arī volejbolā un futbolā.

Noslēguma stafetē piedalījās vecāko klašu audzēkņi. Viens no uzdevumiem bija bumbu pārvešana no punkta A līdz punktam B pēc iespējas ātrāk, kā arī maisu lēkšana, ūdens nešana un radošs uzdevums, kur no aploksnēs paslēptiem burtiem bija jāizveido vārds. Šajās noslēdzošajās aktivitātēs skolēni iztērēja visus savus spēkus, lai iegūtu godalgoto vietu.

Pēc aktīvās dienas daļas notika apbalvošana, kurā tika godinātas vissaliedētākās klases.

Patiesi svarīgākais ieguvums šajā dienā bija ne tikai rezultāti, bet arī kopā pavadītais laiks, saliedēšanās un emocijas.

Olimpiskā diena Priekules vidusskolā vēlreiz apliecināja, ka sports spēj vienot, iedvesmot un radīt prieku gan lieliem, gan maziem dalībniekiem.

/Ričards Kubuliņš/

FINSO pasaules kausa posms novusā

25. un 26. aprīlī Priekules daudzfunkcionālajā sporta hallē notika FINSO pasaules kausa posms novusā, kurā piedalījās dalībnieki no Vācijas, Nīderlandes, Lielbritānijas, ASV, Igaunijas, Lietuvas un galvenokārt no Latvijas. Kopumā visās grupās turnīrā piedalījās vairāk nekā 200 dalībnieku, un zālē bija vairāk nekā 100 galdu, kas nozīmēja, ka arī skolēniem bija jāpalīdz ar to kārtošanu.

25. aprīlī notika vienspēles. No Priekules vidusskolas jauniešu konkurencē piedalījās seši skolēni, un daudzi priekulnieki startēja arī pieaugušo konkurencēs. Jauniešu konkurencē 3. vietu ieguva Elīna Pole, bet 1. vietu izcīnīja Emīlija Gailīte un Kristofers Ansis Pāvils.

26. aprīlī notika dubultspēles, kur jaunieši spēlēja pāri ar pieaugušajiem. 4. vietu ieguva Dominiks Krarvecs kopā ar mūsu skolas sporta skolotāju un vienu no pasākuma galvenajiem rīkotājiem Raiti Feldmani. 3. vietu izcīnīja mūsu skolas saimnieks Gundars Auznieks un Mārcis Krols. 1. vietas ieguva Emīlija Gailīte un Evita Karabauska, kā arī Kristofers Ansis Pāvils un Pēteris Svars.

/Kristofers Ansis Pāvils/

Aprīļa talka Priekulē – kopīgs darbs sakoptākai videi

Aprīļa talka Priekulē – kopīgs darbs sakoptākai videi

11. aprīlī Priekulē Brāļu kapos norisinājās aprīļa talka, kurā aktīvi piedalījās Priekules vidusskolas skolēni. Viņi čakli iesaistījās apkārtnes sakopšanā – tika grābtas lapas, savākti zari, sakārtoti celiņi un veikti citi nepieciešamie darbi, lai sakoptu apkārtni. Talkā piedalījās arī Priekules komunālā pārvalde, sniedzot atbalstu darbu veikšanā.

Talka tika organizēta saistībā ar skolas balli “La Famiglia del Mafioso”, kas norisinājās Priekules kultūras namā. Viens no balles sponsoriem – “Durbes Grauds” – izvirzīja nosacījumu: kā atlīdzību par sniegto finansiālo atbalstu skolēniem bija jāveic sabiedriskie darbi Brāļu kapos.

Liels paldies visiem par iesaisti un ieguldīto darbu!

/Emīlija Gailīte/

Solutions komanda:

Skolotāja: Zaiga Strelēviča

korespondenti:

Līga Legzdiņa

Kristians Bubļausks

Nellija Sikсна

Elīna Pole

Ričards Kubuliņš

Emīlija Gailīte

Kristofers Ansis Pāvils

Rēzija Skudiķe

Gita Gūžā

